

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VII.45.040/2026/5.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Cséffán József előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Dr. Kiss Ágnes Kornélia egyéni ügyvéd

cím2

Az alperes: Külgazdasági és Külügyminisztérium

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Szabó Adrienn egyéni ügyvéd

cím4

A per tárgya: közszolgálati döntőbizottsági határozatának felülvizsgálata iránt indított közszolgálati jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: A felperes

Az első fokon eljáró bíróság neve: Fővárosi Törvényszék 6.K.701.848/2024/18., 6.K.701.848/2024/46.

A másodfokon eljáró bíróság neve: Fővárosi Ítélőtábla

A felülvizsgálni kért jogerős határozatok száma: 2.Kf.70.066/2025/28., 2.Kf.700.417/2025/4.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes és az Igazságügyi Minisztérium mint áthelyező, illetve az alperes mint átvevő közigazgatási szerv között létrejött, 2015. november 15. napján kelt KKM/24306/2016/Adm. számú háromoldalú megállapodás alapján 2016. január 1. napjától, várhatóan 2021. évig, a határozott idő lejártáig vagy tartós külszolgálat megszüntéséig, illetve megszüntetéséig a felperest áthelyezték az alpereshez. Az alperes nevében eljáró kihelyező vezető a 2016. február 10. napján kelt SZ/Be/3/2016. számú, többször módosított kihelyező okirattal, amely szerint a külszolgálat befejezésének várható éve: 2021., Barcelonába tartós külszolgálatra helyezte ki a felperest. Az alperes a 2020. június 16. napján kelt 4656/SZEFO/2020. számú Scriptament nyílt iratban (a továbbiakban: Scriptament) a felperes tartós külszolgálat megszüntetéséről és a felperes 2020. augusztus 31. napjával történő végleges berendeléséről adott tájékoztatást; a kihelyezés visszavonásáról a kihelyező vezető – a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény (a továbbiakban: Külszoltv.) 20. § (3) bekezdésének b) pontjára hivatkozással – a 2020. június 26. napján kelt KKM-SZ/3719/2020. számú értesítő okirattal értesítette a felperest (a továbbiakban együtt: munkáltatói intézkedés). A felperest kérésére az alperes államtitkára a KKM/35006-1/2020/Adm iktatószámú levelében tájékoztatta arról, hogy a tartós külszolgálatát a Külszoltv. 20. § (3) bekezdés b) pontja szerint a kihelyezés visszavonásával 2020. augusztus 31. napjával megszüntetik. A határozott idejű áthelyezésről szóló megállapodás 4. pontja szerint 2020. szeptember 1. napjától az Igazságügyi Minisztérium foglalkoztatja. A felperes kormányzati szolgálati jogviszonya a munkáltatói döntések, intézkedések következtében nem szűnt meg. A felperest az Igazságügyi Minisztérium közigazgatási államtitkára 2020. szeptember 1. napjától 2021. március 31. napjáig díjazás és szabadság nélkül a munkavégzési kötelezettség alól mentesítette.

[2] A felperes a Közszolgálati Döntőbizottsághoz (a továbbiakban: KDB) 2020. július 26. napján benyújtott közszolgálati panaszában a Scriptament és az értesítő okirat jogellenességének, valamint a kihelyező okirat hatályosságának megállapítását kérte. A KDB a közszolgálati panaszt a 2020. november 20. napján kelt JHÁT-DB/177/32/2020. számú határozatával elutasította.

[3] A felperesnek a KDB határozatával szemben előterjesztett keresetét a Fővárosi Törvényszék a 10.K.701.085/2021/81. számú ítéletével elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2.Kfv.700.014/2022/9. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A megismételt peres eljárásban az elsőfokú bíróság 6.K.702.540/2022/18. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2.Kf.700.327/2023/15. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[4] A felperes keresetében elsődlegesen a 4656/SZEFO/2020. és KKM-Sz/3719/2020. számú iratokba foglalt munkáltatói intézkedés megsemmisítését, valamint az SZ/BE/3/2016. számú, az SZ/X/16/2016., KKM-SZ/2822/2017., KKM-SZ/2045/2017/SZNYA, KKM-SZ/253/2019., KKM-SZ/9386/2019., KKM-SZ/232/2020/SZNYA. számú iratokkal módosított kihelyező és a KKM-SZ/4955/2019/SZNYA. számú beosztási okiratnak a peres eljárást befejező határozat jogerőre emelkedéséig hatályában fenntartását kérte. Kérte

kötelezni az alperest a 2020. szeptember 1. napjától a beosztási okirat hatályának ítéletben megállapított fennállásáig tartó időszak vonatkozásában az S-074979 azonosítójú álláshelyen fennálló kormányzati szolgálati jogviszonyban és tartós külszolgálatból eredő jogszabályban foglalt munkáltatói kötelezettség teljesítésére, a jogszabály alapján megillető járandóságok és kamata megfizetésére.

[5] Másodlagosan a felperes annak megállapítását kérte, hogy a közszolgálati panasz 2020. július 26-i benyújtására tekintettel a KKM/24306/2015/ADM. számú határozott idejű áthelyezésről szóló megállapodás 4. pontjában rögzítettek teljesítésére, valamint a KKM-SZ/4955/2019/SZNYA. számú beosztási okirat alapján az S-074979 azonosítójú álláshelyen fennálló kormányzati szolgálati jogviszonyból és tartós külszolgálatból eredő, jogszabályban foglalt munkáltatói kötelezettségei teljesítésére, a járandóságok és annak kamata megfizetésére.

[6] Harmadlagosan a felperes kérte az alperesnek az eredeti S-074979 azonosító számú álláshelyen történő továbbfoglalkoztatására és elmaradt illetményének, egyéb járandóságainak és kamatának megtérítésére kötelezését. A továbbfoglalkoztatás mellőzése esetén kérte az alperesnek az elmaradt illetmény, egyéb járandóságok és kamata megtérítésére kötelezését a peres eljárást befejező bírósági ítélet jogerőre emelkedésének napjáig tartó időszakra, valamint 12 havi illetményének megfelelő összegű, 28.834.515,18 forint átalánykártérítés megfizetésére kötelezését. Amennyiben a bíróság ennek a kérelemnek sem ad helyt, kérte az alperesnek a 24 havi illetményének megfelelő összegű 57.669.030,36 forint átalánykártérítés megfizetésére kötelezését.

[7] Negyedlegesen a felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a kormányzati szolgálati jogviszony keretében elmaradt jövedelem és vagyoni hátrány miatt a 2020. szeptember 1. napjától az eljárást befejező határozat jogerőre emelkedéséig járó kártérítés és késedelmi kamata, illetve havi kártérítési járadék megfizetésére.

[8] Ötödlegesen a felperes kérte az alperes kötelezését 228.848 forint szabadságmegváltás és késedelmi kamata, illetve 1.000.000 forint összegű sérelemdíj és késedelmi kamata megfizetésére.

Az elsőfokú és a másodfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság 6.K.701.848/2024/18. számú ítéletével a felperes tartós külszolgálatának jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek kártérítés jogcímén 4.141.604 forint elmaradt illetményt és annak késedelmi kamatát, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest 2.479.896 forint perköltség megfizetésére. Ítéletét a 6.K.701.848/2024/46. számú ítélettel kiegészítette, és a felperes sérelemdíj, a szabadságmegváltás összegének megfelelő kártérítés iránti, valamint a perben felmerült költségek, illetve az egyes költségek állam általi viselésével kapcsolatos kártérítésre vonatkozó keresetét elutasította.

[10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a 2.Kf.70.066/2025/28. számú ítéletével az elsőfokú bíróság 6.K.701.848/2024/18. számú ítéletét akként változtatta meg, hogy a marasztalási összeget 12.339.006 forintra felemelte, a felperes által fizetendő perköltség összegét 442.993 forintra leszállította. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest 401.211 forint másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság 2.Kf.700.417/2025/4. számú ítéletével az elsőfokú

bíróság 6.K.701.848/2024/46. számú kiegészítő ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest 35.000 forint perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati kérelem

[11] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen kérte a 2.Kf.700.066/2025/28. számú jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezését (megváltoztatását), új határozat meghozatalára kötelezését, a marasztalási összeg 14.417.256 forintra felemelését; a KKM-SZ/3719/2020.számú okiratba foglalt munkáltatói intézkedésnek a közlésre visszamenőleges hatályú megsemmisítését, az S-074979 azonosítójú álláshelyen továbbfoglalkoztatásának elrendelését; a 60.000 forint másodfokú perköltségben marasztalása mellőzését, az alperes 134.853 forint elsőfokú perköltség megtérítésére kötelezését a pervesztessége arányában; az alperes 294.275 forint első- és másodfokú perköltség megtérítésére kötelezését a pervesztessége arányában. Kérte továbbá a 2.Kf.700.417/2025/4. számú jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezését (megváltoztatását), új határozat meghozatalára kötelezését, a 35.000 forint perköltség viselésére vonatkozó rendelkezés megváltoztatását, a pervesztessége arányában történő marasztalását. A felperes másodlagosan kérte a jogerős másodfokú ítéletek részbeni hatályon kívül helyezését és az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

[12] Az alperes a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *aa)*, *ab)*, *ad)* alpontjait és *b)* pontját jelölte meg.

[13] A felperes az *aa)* alpont tekintetében előadta, hogy az ítélkezési gyakorlat a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.072/2025/8. számú határozatának [38], [103], [105], [122] bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel szétartó. A bíróság a támadott 2.Kf.700.066/2025/28. jogerős ítélet [23] és [44] bekezdéseiben foglaltakkal egyezően megállapította a munkáltatói intézkedés jogszabályba ütközését, azonban a felülvizsgálattal támadott határozatban foglaltaktól eltérően annak semmisségét is megállapította. Utalt arra, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (3) bekezdése szerint a bíróságnak az eredeti állapotot hivatalból kellett volna helyreállítania.

[14] A felperes az *ab)* alpont tekintetében előadta, hogy a másodfokú bíróságnak a támadott 2.Kf.700.066/2025/28. jogerős ítélete [39] bekezdésében rögzített álláspontja, amely szerint az anyagi jog az elbírált munkáltatói döntés megsemmisítését nem teszi lehetővé, „joghézagot teremtett a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) és a Kp. rendelkezései között, hiszen a Kp. nem zárja ki a megsemmisítését a semmis és érvénytelen munkáltatói intézkedéseknek (egyoldalú jognyilatkozatoknak), a Kp. pedig a bíróság számára kötelezően írja azt elő”. A másodfokú bíróságnak a jogerős ítélet [40] bekezdésében rögzített téves álláspontja szerint „létezik olyan, a Kit. tárgyi hatálya alá tartozó egyoldalú jognyilatkozat, amely bár jogszabályba ütközik, mégsem alkalmazandó rá a semmisség és az érvénytelenség általános jogkövetkezménye, annak ellenére, hogy jogszabály nem ír elő speciális jogkövetkezményt az adott jognyilatkozat jogszabályba ütközés esetére”. Ebből „az következne, hogy közszolgálati jogviszonyban jogok és kötelezettségek származnak jogszabályba ütköző egyoldalú jognyilatkozatból”. A felperes álláspontja szerint „a jogegység iránti igény azért mutat túl a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozaton, mert több százezer, különféle közhivatalt viselő (közszolgálati vagy egyéb jogviszonyban foglalkoztatott) állampolgártól (például bíróktól is) szabadulhat meg ezzel a módszerrel a munkáltató (az állam)”, miközben

az Alkotmánybíróság a 8/2011. (II. 18.) AB határozatában és a 11/2011. (III. 9.) AB határozatában már a védelem szükségességét megállapította.

[15] A felperes az *ad*) alpont tekintetében előadta, hogy alapvető jogainak valószínűsíthető sérelme áll fenn azáltal, hogy a másodfokú bíróság a perben vitatott közigazgatási cselekmény semmisségét és érvénytelenségét nem vette figyelembe, vagyis nem teljesítette objektív jogvédelmi funkcióját, ezzel megsértette a Külszoltv. 1. § (3) bekezdését, a Kit. 68. § (4) bekezdését, 74. § (1) bekezdését, 75. § (4) bekezdését, a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontját. A másodfokú bíróság a 2.Kf.700.066/2025/28. számú jogerős ítélete [43] bekezdésében a közigazgatási cselekmény végrehajthatósága/hatályosulása vonatkozásában a törvényben elrendelt halasztó hatályt (a közszolgálati panasz és ennek folyamánaként a keresetlevél halasztó hatályát) egy, a perbeli időnél később hatályba lépett törvény indoklására hivatkozva negligálta, amely indoklás ellentétes a Kit. 168. § (9) bekezdésének a perbeli időszakban hatályos normaszövegével. A másodfokú bíróság a fenti ítélet [39] bekezdésében „a Kp. 5. § (4) bekezdésében foglalt megfeleltetési szabály ellenére a Munkáltatói intézkedés nem a 4. § (1) és (3) bekezdései szerinti közigazgatási cselekmény”, amelyből azt a következtetést vonta le, hogy „a munkáltatói intézkedésre nem alkalmazható a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja, 92. § (1) bekezdése, ami az ügy érdemére kihatott, hiszen erre hivatkozva tagadta meg a munkáltatói intézkedés megsemmisítését, az eredeti állapot helyreállítását, és helyezte levonásba a marasztalás összegéből a belföldi illetményt”. A felperes szerint a Kúria korábban még nem foglalt állást a Kp. 5. § (4) bekezdésében foglalt megfeleltetési szabály értelmezéséről, „a jogegység iránti igény túlmutat a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozaton a társadalom széles körét közvetlenül érinti az a jogkérdés, hogy kivonható-e egy közszolgálati jogviszonyban hozott munkáltatói intézkedés a Kp. egyes (a bíróság által önkényesen meghatározott) rendelkezéseinek tárgyi hatálya alól”. A felperes hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla a 2.Kf.700.327/2023. másodfokú eljárásában „hatályosnak tekintett egy, a törvényi határidőn túl benyújtott fellebbezési ellenkérelmet”, és az eljárás szabálytalansága ellen benyújtott kifogásának nem adott helyt (nem értesítette alperest a mulasztásának tényéről), nem is indokolta az eljárást befejező határozatában a kifogás elutasítását. Ezzel megsértette a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 86. § (2) bekezdését és Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja folytán alkalmazandó Pp. 149. § (1) és (2) bekezdéseit, 156. § (2) bekezdését. A felperes kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság ugyanabban a perben ugyanazon a bírósági szinten két ítéletet hozott, amely az ügy érdemére kihatott a perköltség megállapítása tekintetében. A felperes szerint valószínűsíthető az alapvető eljárási jogának sérelme azzal, hogy a Fővárosi Törvényszék 10.K.701.085/2021. eljárásában az ügyet átosztották a 10.K.-ról a 6.K. tanácsra, de az ügy átosztásának, a törvényes bíró saját maga által bejelentett elfoglaltságának kiváltó okáról nem tájékoztatták a peres feleket, többszöri kérése ellenére sem, amely sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált, jogorvoslathoz fűződő jogát. Álláspontja szerint „az ügy érdemére azért hatottak ki ezek a jogsérelmek, mert a peres felek számára nem vált megismerhetővé, hogy a Fővárosi Törvényszék 10.K. tanácsát alkotó bíró által a Kp. 10. § (1) bekezdés h) pontja alapján bejelentett kizárási ok fennáll-e annak a bírónak az esetében is, akire az ügyet átosztották (6.K. tanács), továbbá felperes nem volt abban a helyzetben, hogy a 6.K.701.848/2024/18. sz. ítélet elleni fellebbezésben az elsődleges és másodlagos kereseti kérelmek elutasításának jogi indokaira érdemben reflektálhasson (mivel nem tartalmazott jogi indoklást az ítélet e két kereseti kérelem vonatkozásában, a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.327/2023/15. sz. hatályon kívül helyező végzése pedig – a Kp. 112. § alapján - fellebbezéssel nem volt támadható”.

[16] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja tekintetében előadta, hogy álláspontja szerint a jogerős ítéletek jogkérdésben eltérnek az általa megjelölt kúriai döntésekben foglaltaktól

[17] A 2.Kf.700.066/2025/28. számú jogerős ítélet eltér a Kúria Kf.VII.45.036/2022/7. számú ítéletének [50] bekezdésében foglaltaktól, mert „a Kúria itt világosan kimondta, hogy amennyiben nem teljesülnek a Külszoltv. 20. § (3) bekezdés *b)* pontjában foglalt intézkedésnek a Külszoltv. 20. § (5) bekezdésben meghatározott feltételei, akkor a tartós külszolgálat megszüntetése „a Külszoltv.-be ütközően” jogsértő, vagyis jogszabályba ütközik, mivel a Külszoltv. (2016. évi LXXIII. tv.) az Alaptörvény T) Cikk (2) bekezdése alapján jogszabálynak minősül”. A jogerős ítélet [39] bekezdése jogkérdésben eltér a Kf.VII.39.998/2021/7. számú kúriai ítéletben foglaltaktól, mert abban a Kúria a munkáltatói intézkedés megsemmisítéséről rendelkező támadott jogerős ítéletet helybenhagyta. A jogerős ítélet a [40] bekezdésében jogkérdésben eltér a munkáltatói jognyilatkozat jogellenességének és jogszabályba ütközésének összefüggéseit értelmező Mfv.II.10.137/2019/5. (BH2020. 49.) és Kpkf.VII.40.356/2020/3. számú határozataiban foglaltaktól, amikor azt állítja, hogy a közszolgálati jogviszonyban jogdogmatikailag különbség tehető jogellenes és jogszabályba ütköző munkáltatói joggyakorlás között, és erre hivatkozva azt állítja az egyoldalú jognyilatkozat nem ütközött jogszabályba, ebből következően nem volt érvénytelen, és semmis. A jogerős ítélet eltér a Kúria Kf.VII.39.797/2020/6. számú határozatának [65] bekezdésében foglaltaktól, mert ebben a döntésében a Kúria világosan és egyértelműen kimondta, hogy a tartós külszolgálatnak a kihelyezés visszavonásával történő megszüntetését a Külszoltv. 20. § (5) bekezdése eltérést nem engedő kötelező feltételekhez kötötte. A Kúria Kpkf.VII.40.096/2020/2. számú végzésének [33] bekezdésében foglaltaktól, amely szerint „a tartós külszolgálat szabályai a Külszoltv.-ben egyértelműen rögzítésre kerültek, és azok kógensen tartalmazzák e különleges foglalkoztatási forma megszűnésének és megszüntetésének feltételeit, ezért a külszolgálat megszüntetése – és azon belül a kihelyezés visszavonása – nem fogható fel pusztán a munkavégzési kötelezettség teljesítésének módját meghatározó, a munkáltató irányítási jogkörébe tartozó munkáltatói utasításnak”. A jogerős ítéletek szerint nem voltak kógens feltételei a kihelyezés visszavonásának. A 2.Kf.700.066/2025/28. számú jogerős ítélet [35] bekezdése jogkérdésben indokolás nélkül eltér a BH2022. 113. [14] bekezdésétől a lakóhely fogalmának értelmezése tekintetében. Az első- és másodfokú bíróságok jogkérdésben eltérnek a Kúria Kfv.II.37.290/2023/4. számú végzésének [40] bekezdésétől és a végzés elvi tartalmától azzal, hogy mellőzték a Kp. 89. § (3) bekezdésben előírt hivatali kötelezettségük teljesítését.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiak szerint – nincs törvényes lehetőség.

[19] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[21] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemben és a befogadhatóság körében a felperes különböző megfogalmazással és okfejtéssel lényegében azt adta elő, hogy a másodfokú bíróság támadott jogerős ítéleteiben a Külszoltv. rendelkezéseit tévesen értelmezte és alkalmazta a munkáltatói intézkedés jogszabályba ütközése (jogellenessége), érvénytelensége és ennek jogkövetkezményei tekintetében. Álláspontja szerint a bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a támadott munkáltatói intézkedés tekintetében nem a jogellenesség, hanem az érvénytelenség jogkövetkezményét alkalmazza, és az eredeti állapotot helyreállítja, a munkáltatói intézkedést megsemmisíti, az álláshelyén történő továbbfoglalkoztatásáról rendelkezik. A felperes ennek során figyelmen kívül hagyta azonban, hogy a magánjogi dogmatikában a jogellenesség, a jogszabályba ütközés, és az érvénytelenség egymáshoz kapcsolódó, de szigorúan elhatárolandó fogalmak. A jogellenesség a legtágabb, amely minden olyan magatartást vagy állapotot jelent, amely sérti a jogrendszer valamely előírását. A jogszabályba ütközés az érvénytelenség egyik oka (semmisségi ok). Ugyanakkor, nem minden jogszabályba ütközés esetén alkalmazandók az érvénytelenség jogkövetkezményeit tartalmazó rendelkezések. A perbeli esetben a jogviszony megszüntetésére irányuló jognyilatkozat érvénytelensége esetén – a kormányzati igazgatási szerv saját jognyilatkozatának sikeres megtámadását kivéve – a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményeit kell megfelelően alkalmazni [Kit. 75. § (5) bekezdés]. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének, amelyben a tartós külszolgálati jogviszonyát megszüntető munkáltatói intézkedés megsemmisítését kérte, helyt adott. Megállapította a munkáltatói intézkedés jogellenességét és kötelezte az alperest a jogellenes megszüntetéssel összefüggésben kártérítítés megfizetésére, vagyis a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményeit alkalmazta. A felperes fellebbezésében, illetve felülvizsgálati kérelmében az ítéleti rendelkezést, annak jogalapja tekintetében nem támadta, csupán a marasztalás összegének felemelését kérte. A felperes keresetében, fellebbezésében, felülvizsgálati kérelmében kérte ugyan az eredeti álláshelyén történő továbbfoglalkoztatását, de nem állította és nem bizonyította, hogy az eredeti álláshelyen történő továbbfoglalkoztatásának a Kit. 116. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei fennállnak. Álláspontja szerint az eredeti álláshelyén történő továbbfoglalkoztatás tekintetében nem a jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeit, hanem az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítását kell alkalmazni. A támadott munkáltatói intézkedés és az eredeti álláshelyre visszahelyezés tekintetében a jogellenesség (jogszabályba ütközés) és az érvénytelenség jogkövetkezményei egyidejű alkalmazására azonban nincs törvényes lehetőség. A befogadhatóság körében hivatkozott bírósági határozatokkal a dogmatikai szempontból téves álláspontját kívánta alátámasztani. A támadott jogerős ítéletek és a felperes által hivatkozott bírósági döntések azonban – az alábbiakban részletezték szerint – világosan és egyértelműen, a fenti megkülönböztetéssel tartalmazzák a jogellenesség és az érvénytelenség jogkövetkezményeire vonatkozó törvényi rendelkezések helyes értelmezését és alkalmazását.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem általában akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. Jogegységi határozat (Jpe.IV.60.024/2023/10.)]. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[23] A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében megalapozatlanul állította, hogy a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.072/2025/8. számú határozatában foglaltakra figyelemmel az ítélkezési gyakorlat széttartó, mert az ítéltábla a támadott jogerős ítéletekben foglaltaktól eltérően a jogszabályba ütköző munkáltatói intézkedés semmisségét megállapította. A hivatkozott bírósági döntés a perbeli üggyel összefüggő, egységes jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdést nem vet fel, mert annak tárgya nem a jogviszonyt megszüntető, hanem a munkakörtől eltérő foglalkoztatást elrendelő munkáltatói intézkedés volt, vagyis a felvetett jogkérdés tekintetében az ügyek nem összevethetők, az ügyazonosság nem áll fenn (Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18.), a felperesnek a széttartó ítélkezési gyakorlatra hivatkozása megalapozatlan.

[24] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[25] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségre figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[26] A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemben a felperes által felvetett jogkérdés nem nagy számban előforduló ügyben merült fel, az ügy nem új típusú, a tartós külszolgálat megszüntetésével kapcsolatos kérdésekben már számos határozatában állás foglalt (Kf.VII.45.036/2022/7., Kf.VII.39.825/2021/6., Kf.VII.40.242/2021/4., Kf.VII.39.797/2020/6., Kpkf.VII.40.096/2020/2.). A perben felvetett vitás jogkérdés a jogalanyok széles körét nem érinti, a felperes nem valószínűsítette az egyedi tényállású ügy önmagán túlmutató súlyát, jelentőségét, illetve ilyen típusú ügy sorozatos előfordulásáról a Kúriának nincs hivatalos tudomása.

[27] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti.

[29] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti befogadási okot a felülvizsgálatot kérő félnek részletesen meg kell indokolnia [Kp. 117. § (4) bekezdés]. Amennyiben a befogadhatóság körében arra hivatkozik, hogy az alapvető eljárási jogának sérelme valószínűsíthető, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, ez irányú kérelmét a befogadhatóság körében kell megindokolnia. Be kell mutatnia, hogy az eljárási szabályszegés az ügy érdemére kihatással volt, az eljárási szabályszegés ténybeli

alapja valóban kétséget ébreszt a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető (Kfv.II.38.030/2021/2., Kfv.II.38.102/2021/2., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.III.45.124/2023/2.).

[30] A felperes az *ad)* alpont tekintetében iratellenesen hivatkozott arra, hogy alapvető jogainak valószínűsíthető sérelme áll fenn azáltal, hogy a másodfokú bíróság a perben vitatott közigazgatási cselekmény semmisségét és érvénytelenségét nem vette figyelembe. A másodfokú bíróság a fentiekben már részletesen kifejtettek szerint a munkáltatói intézkedés jogellenességét megállapította és a törvény rendelkezéseinek értelmezése és alkalmazása alapján döntött a jogellenesség jogkövetkezményeinek alkalmazásáról [Kit. 75. § (5) bekezdés]. A perbeli esetben az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazása a jogellenes munkáltatói intézkedés, illetve a felperes eredeti álláshelyen történő továbbfoglalkoztatása tekintetében *contra legem* jogalkalmazást eredményezne.

[31] A felperes megalapozottan hivatkozott felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a Kit. 168. § (9) bekezdésének a perbeli időszakban hatályos rendelkezései értelmében a közszolgálati panasz benyújtásának a támadott munkáltatói intézkedés hatályosulására halasztó hatálya volt, azonban nem mutatta be, illetve nem valószínűsítette, hogy ez a körülmény az ügy érdemére a felülvizsgálattal támadott döntések tekintetében kihatott.

[32] A másodfokú bíróság a támadott munkáltatói intézkedés jogszerűségét a közigazgatási perben érdemben elbírálta, ezért az ügy érdemére nincs annak kihatása, hogy a Kp. 5. § (4) bekezdésében foglalt „megfeleltetési” szabályt helyesen értelmezte-e.

[33] A felperes hivatkozott ugyan arra, hogy a bíróság eljárási szabályt sértett azzal, hogy a 2.Kf.700.327/2023. számú másodfokú eljárásban hatályosnak tekintett egy, a törvényi határidőn túl benyújtott fellebbezési ellenkérelmet, az eljárás szabálytalansága ellen benyújtott kifogásának nem adott helyt, és nem indokolta a kifogás elutasítását az eljárást befejező határozatában, nem mutatta be azonban és nem valószínűsítette, hogy az eljárási szabályszegés az ügy érdemére a felülvizsgálattal támadott rendelkezések tekintetében kihatott.

[34] A felperes megalapozottan kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság a támadott jogerős ítéleteket eltérő sorszám alatt tárgyalta, és hozott döntést, nem mutatta be és nem valószínűsítette azonban, hogy ez a körülmény (az ügyviteli hiba) az ügy érdemére kihatott, a perköltség megállapítása ugyanis nem az ügy érdemére vonatkozó kérdés.

[35] A felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a bíróságnak az ügy átosztásával kapcsolatos mulasztása a jogorvoslathoz fűződő jogát sértette, mert a mulasztás okának megismerését követően sem valószínűsítette az általa hivatkozott Kp. 10. § (1) bekezdés *h)* pontja szerinti kizárási ok (az elfoglaltság) fennállását.

[36] Mindezekre figyelemmel a felperes alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmét, illetve a másodfokú bíróságnak az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabályszegését a Kp. 117. § (4) bekezdésében előírtak szerint nem valószínűsítette, nem ébresztett kétséget a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető. Önmagában az a körülmény, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, és a támadott munkáltatói intézkedés érvénytelensége (jogellenessége) jogkövetkezményeinek eltérő értelmezésével lényegében saját álláspontja elfogadását kéri, nem megfelelő ok a felülvizsgálati kérelem befogadásához (Kfv.VII.38.087/2021/2., Kfv.IV.37.544./2022/2., Kfv.II.37.582/2022/2., Kfv.III.37.568/2023/2., Kfv.I.35.021/2024/2.).

[37] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[38] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér [Kp. 117. § (4) bekezdés].

[39] A felperes a *b)* pont tekintetében előadta, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kf.VII.45.036/2022/7. számú ítéletének [50] bekezdésében foglaltaktól, mert „a Kúria itt világosan kimondta, hogy amennyiben nem teljesülnek a Külszoltv. 20. § (3) bekezdés *b)* pontjában foglalt intézkedésnek a Külszoltv. 20. § (5) bekezdésben meghatározott feltételei, akkor a tartós külszolgálat megszüntetése „a Külszoltv.-be ütközően” jogsértő, vagyis jogszabályba ütközik, mivel a Külszoltv. (2016. évi LXXIII. tv.) az Alaptörvény T) Cikk (2) bekezdése alapján jogszabálynak minősül”. A hivatkozott kúriai döntés [50] bekezdése a felperes által idézett megállapításokat nem tartalmazza, ezért az abban foglaltaktól a jogerős ítélet nem térhetett el.

[40] A felperes hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet [39] bekezdése jogkérdésben eltér a Kf.VII.39.998/2021/7. számú kúriai ítéletben foglaltaktól, mert abban a Kúria a munkáltatói intézkedés (az áthelyezési parancs) megsemmisítéséről rendelkező támadott jogerős ítéletet helybenhagyta. A hivatkozott kúriai döntés a perbeli üggyel a felvetett jogkérdés tekintetében nem összevethető, az ügyszakosság nem áll fenn (Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18.), mert az ügyek a jogkérdés szempontjából releváns tények és az alkalmazandó jogszabályok tekintetében eltérnek. A felperes által hivatkozott ügyben – a perbeli üggyel eltérően – nem a jogviszonyt megszüntető, hanem a jogviszony megszüntetését nem eredményező áthelyezést elrendelő munkáltatói intézkedés jogszerűsége volt vitás, vagyis a jogkérdés szempontjából releváns tények tekintetében az ügyek eltérnek. A jogviszony megszüntetésére irányuló és a jogviszony megszűnését nem eredményező jognyilatkozat érvénytelensége (jogellenessége) és annak jogkövetkezményei tekintetében az anyagi jogi szabályok – a fentiekben már kifejtettek szerint – eltérő jogkövetkezményeket állapítanak meg, vagyis az ügyek az alkalmazandó jogszabályok tekintetében is eltérnek. A következetes kúriai gyakorlat szerint azonos jogértelmezés a jogegység követelményének érvényesülése érdekében csak az ugyanazon jogkérdést felvető ügyekben lehet elvárás (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2., Kfv.VI.37.039/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18.).

[41] A felperes a befogadhatóság körében tévesen hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet [40] bekezdése jogkérdésben eltér a munkáltatói jognyilatkozat jogellenességének és jogszabályba ütközésének összefüggéseit értelmező Mfv.II.10.137/2019/5. (BH2020. 49.) és Kpkf.VII.40.356/2020/3. számú határozataiban foglaltaktól. A másodfokú bíróság az Mfv.II.10.137/2019/5. (BH2020. 49.) számú kúriai döntésben foglaltakkal egyezően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jogviszony jogellenes megszüntetése esetén nem a semmisség (érvénytelenség), hanem a jogellenes megszüntetés jogkövetkezményeit kell alkalmazni. A Kúria a Kpkf.VII.40.356/2020/3. számú határozatában a felperes által hivatkozott anyagi jogi kérdésekben nem, csupán eljárásjogi kérdésekben (a keresetindítási határidő megtartottsága tekintetében) foglalt állást.

[42] A felperes szerint a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Kf.VII.39.797/2020/6. számú határozatának [65] bekezdésében foglaltaktól, azonban a bíróság a felülvizsgálati kérelemmel érintett vitás kérdésekben – a marasztalás összecszerűségének helytállóságával, a munkáltatói intézkedés megsemmisítésével, illetve az eredeti álláshelyre visszahelyezéssel kapcsolatos jogkérdésben – nem foglalt állást, csupán előírta, hogy a bíróságnak a megismételt eljárásban állást kell foglalnia arról, hogy a kihelyezés visszavonásának törvényi

feltételei megvalósultak-e, a támadott intézkedés kapcsán az irányadó jogszabály a felmentéshez hasonló indokolási és bizonyítási kötelezettséget megállapított-e.

[43] A felperes megalapozatlanul állította, hogy a jogerős ítéletek a Kúria Kpkf.VII.40.096/2020/2. számú végzésének [33] bekezdésében foglaltaktól eltértek, mert a Kúria a hivatkozott hatályon kívül helyező végzésében csupán abban – a perbeli esetben nem vitatott kérdésben – foglalt állást, hogy a kihelyezés visszavonása nem a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, ezért a bíróságnak az ügyet érdemben kell elbírálnia.

[44] A felperes szerint a jogerős ítélet eltér a Kfv.II.37.290/2023/4. számú kúriai döntés [40] bekezdésében foglaltaktól. A hivatkozott kúriai döntés a perbeli üggyel a felvetett jogkérdés tekintetében nem összevethető, az ügyazonosság nem áll fenn (Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18.), mert az ügyek a jogkérdés szempontjából releváns tények és az alkalmazandó jogszabályok tekintetében eltérnek. A hivatkozott döntés idegenrendészeti tárgyú és az átkíséréssel, mérlegelési jogkörben hozott határozattal összefüggésben értelmezte a Kp. 89. § (3) bekezdését. A perbeli esetben nem idegenrendészeti, hanem munkajogi tárgyú ügyben kellett a bíróságnak állást foglalnia, illetve, ahogy arra a felperes a felülvizsgálati kérelmében előadta, a bíróságnak nem mérlegelési jogkörben hozott döntés jogkövetkezményeiről, hanem a jogszabálysértő (jogellenes) munkáltatói intézkedés anyagi jogi jogkövetkezményeiről kellett állást foglalnia.

[45] A felperes által hivatkozott Kpkf.IV.41.154/2021. (BH2022. 113.) számú kúriai döntés a perköltség-biztosíték adása, vagyis eljárásjogi szabály kapcsán értelmezte a lakóhely fogalmát. A perben vitás anyagi jogi kérdés megválaszolására az értelmezés nem alkalmazható, az ügyek közötti azonosság, az összevethetőség hiánya miatt (Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18.).

[46] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[47] Mivel a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[48] A Kúria utal arra, hogy nincs helye felülvizsgálatnak a jogerős határozatnak csupán a perköltségre vonatkozó rendelkezései ellen [Kp. 116. § a) pontja], ezért a befogadhatóság törvényi feltételei fennállásának hiányában a felperes által a jogerős ítéletek perköltségre vonatkozó rendelkezései tekintetében a befogadhatóság körében előadottakat nem vizsgálta.

A döntés elvi tartalma

[49] A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ad) alpontjai és b) pontja alapján nem fogadható be, ha a befogadási kérelemben foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslat lefolytatásának szükségességét.

Záró rész

[50] A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 116. § d) pont].

[51] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott [Kp. 118. § (2) bekezdés].

Budapest, 2026. április 14.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Cséffán József s.k.
előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán s.k.
bíró

Dr. Remes Gábor s.k.
bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s.k.
bíró